

Nr 177.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändring i lagen den 6 juni 1925 (nr 170) om polisväsendet i riket; given Stockholms slott den 12 mars 1954.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående ändring i lagen den 6 juni 1925 (nr 170) om polisväsendet i riket.

GUSTAF ADOLF.

Gunnar Hedlund.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås sådana ändringar i polislagen som påkallas av det riksdagen tidigare underställda förslaget till polislönereglemente och av vissa förslag i en samtidigt härmed beslutad proposition angående anslag till statens polisskola m. m.

Förslag

till

L a g

angående ändring i lagen den 6 juni 1925 (nr 170) om polisväsendet i riket.

Häri genom förordnas, att 8 §, 11 § 1 mom., 13 § 2 mom. samt 15 § 3, 5 och 7 mom. lagen den 6 juni 1925 om polisväsendet i riket¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse:)

8 §.²

Polispersonal, som jämlikt 2, 4, 5 eller 6 § finnes anställd i polisdistrikt och som avses i ett av Konungen efter riksdagens hörande fastställt avlöningsreglemente, skall av polisdistriktet avlönas enligt bestämmelserna i nämnda reglemente samt åtnjuta övriga i reglementet angivna förmåner. Polisdistrikt är pliktigt att med skälig pension förse *innehavare av befattning, som är av stadigvarande beskaffenhet och av vilken befattningshavaren kan antagas bliva helt sysselsatt (ordinarie befattning)* samt att, då befattningshavare avlidit till följd av skada, som åsamkats i tjänsten, till hans änka och barn utgiva skäligt familjeunderstöd.

Polisdistrikt åligger tillika att draga försorg om föreskriven *uniformering och* bevärning av distriktets polispersonal samt att i erforderlig utsträckning ombesörja materiel, byggnader, arrestlokal, telefon och övriga för distriktets polisväsen erforder-

(Föreslagen lydelse:)

8 §.

Polispersonal, som jämlikt 2, 4, 5 eller 6 § finnes anställd i polisdistrikt och som avses i ett av Konungen efter riksdagens hörande fastställt avlöningsreglemente, skall av polisdistriktet avlönas enligt bestämmelserna i nämnda reglemente samt åtnjuta övriga i reglementet angivna förmåner. Polisdistrikt är pliktigt att med skälig pension förse *ordinarie och extra ordinarie befattningshavare, å vilka reglementet äger tillämpning*, samt att, då befattningshavare avlidit i följd av skada, som åsamkats i tjänsten, till hans änka och barn utgiva skäligt familjeunderstöd.

Polisdistrikt åligger tillika att draga försorg om föreskriven bevärning av distriktets polispersonal samt att i erforderlig utsträckning ombesörja materiel, byggnader, arrestlokal, telefon och övriga för distriktets polisväsen erforderliga anordningar. Bevärning samt annan utrustning åt

¹ Senaste lydelse av 8 §, 11 § 1 mom., 13 § 2 mom. samt 15 § 3 och 5 mom., se SFS 1953: 442. Beträffande 8 §, jämför not 2.

² Den här återgivna, genom 1953: 442 ändrade lydelsen av 8 § har icke trätt i kraft. Se SFS 1953: 726.

(Nuvarande lydelse:)

liga anordningar. Bevärning samt annan utrustning *än uniform* åt personal, vilken tjänstgör såsom statspolis, ävensom för sådan tjänstgöring erforderlig materiel skall dock ombesörjas av statsverket.

För särskilda — — — — — draga försorg.

Då befattning inrättas, skall bestämmas om den skall vara ordinarie eller ej.

Har landsting beslutat upprättandet av polisavdelning för ändamål, som i 3 § sägs, skall vad i första, andra *och fjärde* styckena stadgats äga motsvarande tillämpning å landstinget.

(Föreslagen lydelse:)

personal, vilken tjänstgör såsom statspolis, ävensom för sådan tjänstgöring erforderlig materiel skall dock ombesörjas av statsverket.

Har landsting beslutat upprättandet av polisavdelning för ändamål, som i 3 § sägs, skall vad i första *och* andra styckena stadgats äga motsvarande tillämpning å landstinget.

Det åligger annat polisdistrikt än sådant, varom i 1 § 1 mom. tredje stycket förmäles, att deltaga i kostnader för arvoden till elever vid statens polisskola enligt de grunder, som av Konungen fastställas.

Angående polisdistrikts — — — — — 15 §.

11 §.

1. I polisdistrikt, som helt eller delvis består av stad, tillkommer det länsstyrelsen att tillsätta ordinarie befattningshavare vid polisväsendet samt att i fall, då sådant enligt gällande bestämmelser må ske, från tjänsten på grund av visad olämplighet skilja *ordinarie* befattningshavare eller annan befattningshavare, som varit anställd vid polisväsendet i minst två år i följd.

13 §.

2. Innan annan ordinarie befattningshavare än sådan som avses i 11 § 3 mom. tillsättes, skall, efter det polischefen yttrat sig angående de sökande, tillfälle att avgiva ytt-

11 §.

1. I polisdistrikt, som helt eller delvis består av stad, tillkommer det länsstyrelsen att tillsätta ordinarie *och extra ordinarie* befattningshavare vid polisväsendet samt att i fall, då sådant enligt gällande bestämmelser må ske, från tjänsten på grund av visad olämplighet skilja *dylika* befattningshavare eller annan befattningshavare, som varit anställd vid polisväsendet i minst två år i följd.

13 §.

2. Innan annan ordinarie *eller extra ordinarie* befattningshavare än sådan som avses i 11 § 3 mom. tillsättes, skall, efter det polischefen yttrat sig angående de sökande, till-

(Nuvarande lydelse:)

rande hava beretts polisnämnd, där sådan finnes, och eljest vederbörande drättselkammare, kommunalnämnd eller kommunalförbundsdi- rektion.

15 §.

3. Ordinarie befattningshavare, vilken anställts för landstingsområde eller i polisdistrikt, som helt eller delvis består av annan kommun än stad eller köping, må pensionsförsäkras i statsanstalt enligt vad där- om finnes särskilt stadgat. Vill landsting eller dylikt polisdistrikt på annat sätt ombesörja pensionering av sådan befattningshavare, bidra- ger statsverket med en tredjedel av den utgående pensionen.

5. Om befattningshavare — — —

Har för sådan tjänstgöring som i första stycket sägs använts elev vid någon av staten bekostad eller understödd polisskola, och uppbär han under tjänstgöringstiden icke lön eller motsvarar hans lön icke lägsta lön för ordinarie polisman i den stad, där polisskolan är förlagd, skall dessutom till honom av statsmedel utgå ett belopp motsvarande denna lön eller skillnaden mellan denna och den lön han åtnjuter.

7. Angående statsbidrag till tele- fonkostnader, så ock angående ersättning till polisman för skada å kläder är särskilt stadgat.

(Föreslagen lydelse:)

fälle att avgiva yttrande hava be- retts polisnämnd, där sådan finnes, och eljest vederbörande drättselkam- mare, kommunalnämnd eller kom- munalförbundsdi- rektion.

15 §.

3. Ordinarie och extra ordinarie befattningshavare, vilka anställts för landstingsområde eller i polisdistrikt, som helt eller delvis består av annan kommun än stad eller köping, må pensionsförsäkras i statsanstalt en- ligt vad därom finnes särskilt stad- gat. Vill landsting eller dylikt polis- distrikt på annat sätt ombesörja pensionering av ordinarie eller extra ordinarie befattningshavare, bidra- ger statsverket med en tredjedel av den utgående pensionen.

— — — samma landsfiskalsdistrikt.

Har för sådan tjänstgöring som i första stycket sägs använts elev vid någon av staten bekostad eller understödd polisskola och uppbär han under tjänstgöringstiden icke lön, skall till honom av statsmedel utgå ersättning enligt de grunder, som av Konungen fastställas.

7. Angående statsbidrag till vissa utbildningskostnader och till telefon- kostnader, så ock angående ersätt- ning till polisman för skada å klä- der är särskilt stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1954.

Om särskilda bestämmelser, vilka erfordras för ikraftträdandet eller

(Nuvarande lydelse:)

(Föreslagen lydelse:)

eljest i samband med övergången till nya avlönings- eller pensioneringsbestämmelser, förordnar Konungen.

Genom denna lag förfaller lagen den 5 juni 1953 (nr 442) angående ändring i lagen den 6 juni 1925 (nr 170) om polisväsendet i riket såvitt avser ändrad lydelse av 8 § sistnämnda lag.

*Utdrag av protokollet över inrikesärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
12 mars 1954.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NOR-DENSTAM.

Efter gemensam beredning med cheferna för justitie-, finans- och civildepartementen anmäler chefen för inrikesdepartementet, statsrådet Hedlund, fråga angående sådana ändringar i lagen den 6 juni 1925 (nr 170) om polisväsendet i riket som påkallas av det riksdagens prövning genom propositionen nr 75/1954 underställda förslaget till polislönereglemente och av den tidigare denna dag beslutade propositionen angående anslag till statens polisskola m. m. Föredraganden anför härvid följande.

Översikt.

Vid 1953 års riksdag antogs ett av Kungl. Maj:t på min föredragning framlagt förslag till lag angående ändring i lagen den 6 juni 1925 om polisväsendet i riket¹ (sistnämnda lag här kallad polislagen). Detta innebar i flera delar väsentliga nyheter. Enligt den lydelse 8 § polislagen erhöll skall polispersonal, som jämlikt 2, 4, 5 eller 6 § samma lag finnes anställd i polisdistrikt och som avses i ett av Kungl. Maj:t efter riksdagens hörande fastställt avlöningsreglemente, av polisdistriktet avlönas enligt bestämmelserna i reglementet samt åtnjuta övriga däri angivna förmåner. Om ikraftträdande av ifrågavarande lagändring äger Kungl. Maj:t förordna, men sådant förordnande har, bl. a. i fråga om 8 §, ännu ej meddelats.

Genom propositionen nr 75 till årets riksdag har Kungl. Maj:t på föredragning av chefen för civildepartementet underställt ett förslag till polislönereglemente riksdagens prövning samt föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att bl. a. utfärda reglemente i huvudsaklig överensstämmelse med förslaget. Reglementsförslaget, som omfattar polismän av högst kommissaries tjänstegrad och som är avsett att träda i kraft den 1 juli 1954, innehåller vissa bestämmelser, vilka torde böra föranleda ytterligare ändringar i polislagen.

En sådan bestämmelse avser de ifrågavarande polismännens anställ-

¹ Prop. 1953: 168; SL¹U 11; Rskr₂248; SFS 1953: 442.

ningsformer. För närvarande anställs den kommunala polispersonalen som *ordinarie* eller *extra* befattningshavare. I 8 § första stycket polislagen lämnas en definition på begreppet ordinarie befattning: därmed förstås befattning, som är av stadigvarande beskaffenhet och av vilken befattningshavaren kan antagas bli helt sysselsatt. Enligt 8 § fjärde stycket polislagen skall det i varje särskilt fall bestämmas, om en befattning skall vara ordinarie eller ej. Befattningens natur av ordinarie eller extra har betydelse i olika hänseenden. Ordinarie befattningshavare är tillförsäkrad att av det polisdistrikt, där han är anställd, få skälig pension (8 § första stycket polislagen). För tillsättning och entledigande av ordinarie befattningshavare gäller i vissa hänseenden andra regler än beträffande extra (11 § och 13 § 2 mom. polislagen samt 17—21 §§ polisreglementet den 4 juni 1948). Anställningens natur av ordinarie eller extra inverkar vidare på polisdistriktets rätt till statsbidrag (15 § 2 och 3 mom. polislagen). — Ordinarie polisman kan enligt 17 § polisreglementet tillsättas antingen genom ständigt förordnande eller genom förordnande tills vidare. Har ordinarie polisman erhållit ständigt förordnande, får han i administrativ ordning skiljas från tjänsten endast på grund av stadgande i polisreglementet eller annan allmän författning eller för polisdistriktet gällande pensioneringsbestämmelser, under det att annan ordinarie polisman dessutom kan skiljas från tjänsten om han på grund av mindre gott uppförande eller av annan anledning finnes olämplig (18 § polisreglementet). Extra polisman, som varit anställd vid polisväsendet minst två år i följd, får skiljas från sin anställning under samma förutsättningar som ordinarie polisman med förordnande tills vidare samt därjämte på grund av indragning eller ändring av befattning. Slutligen får extra polisman, som icke varit anställd vid polisväsendet minst två år i följd, skiljas från anställningen, när helst tjänsten det kräver (20 § polisreglementet).

Enligt förslaget till polislöne-reglemente (1 § 2 mom.) skall polismän som avses i reglementet anställas såsom innehavare av *ordinarie tjänst*, *extra ordinarie tjänst*, *aspiranttjänst*, *extra tjänst* eller *arvodesbefattning*. Meningen är, att den nya anställningsformen ordinarie i huvudsak skall innebära samma fasthet i anställningen som f. n. tillkommer polisman med ständigt förordnande på ordinarie befattning. Extra ordinarie anställning skall närmast motsvara dels förordnande tills vidare på ordinarie tjänst, dels innehav av extra tjänst med minst två års anställning vid polisväsendet. Aspirantanställning och den nya extra anställningsformen skall båda motsvara den nuvarande anställningsformen extra med mindre än två års anställning vid polisväsendet. Det förutsättes, att aspirantanställning skall användas för rekryteringspersonal och att den nya anställningsformen extra skall användas för tillfälligt anställda polismän (vikarier o. d.). För anställning av sistnämnda slag skall även arvodesanställning kunna komma i fråga.

Den omreglering av anställningsformerna som förslaget till polislöne-reglemente sålunda innehåller synes göra vissa ändringar i 8, 11, 13 och 15 §§ polislagen erforderliga. Det gäller här främst att införa bestämmelser om innebörden av den nya anställningsformen extra ordinarie tjänst.

I förslaget till polislöne-reglemente (4 § 1 mom.) upptages bland avlöningsförmånerna även tjänstledighet. Denna förmån utgår enligt reglementets bestämmelser (21 §) i vissa fall i form av lån utan ersättning och i andra fall såsom kontant ekiperingshjälp och ekiperingsbidrag. I 8 § andra stycket första punkten polislagen stadgas bl. a., att det åligger polisdistrikt att dra försorg om föreskriven uniformering av distriktets polispersonal. I fråga om polismän, som omfattas av reglementet, kommer denna bestämmelse att bli onödig, eftersom sådan personal redan enligt 8 § första stycket polislagen är tillförsäkrad — utom lön — även övriga i reglementet angivna förmåner.

Förslaget till polislöne-reglemente innebär vidare bl. a. att polismän, som har minst 36 anställningsmånader vid polisväsendet och som får tjänstledighet för att delta i utbildningskurs vid statens polis-skola, blir berättigade till oavkortad lön under tjänstledigheten. Detta förutsättes främst bli fallet beträffande sådana polismän som uttages för andra kurser än konstapelsklassen. I fråga om eleverna i nämnda klass torde det däremot endast undantagsvis komma att inträffa att de äger uppbära oavkortad lön. För sådana elever i konstapelsklassen som icke får denna förmån föreslås i propositionen nr 75/1954 ett arvode om 10 kronor för dag under kurstiden. — Den reglering av ekonomiska förmåner för elever vid statens polis-skola som här i korthet nämnts torde föranleda ändring av den i 15 § 5 mom. andra stycket polislagen intagna bestämmelsen om ersättning av statsmedel till polis-skoleelev, som använts för tjänstgöring utom anställningsområdet.

I den tidigare denna dag beslutade propositionen angående anslag till statens polis-skola för budgetåret 1954/55 m. m. har Kungl. Maj:t bl. a. föreslagit *dels* (s. 43—45) att staten skall svara för de arvoden som enligt propositionen nr 75/1954 skall utgå till eleverna i konstapelsklassen vid statens polis-skola men att vissa polisdistrikt skall vara skyldiga att enligt närmare angivna grunder delta i kostnaderna härför, *dels* (s. 45—47) att vederbörande polisdistrikt i princip skall bestrida kostnaderna för de ekonomiska förmåner som enligt förslaget till polislöne-reglemente skall tillkomma polismän vid beivrande av andra kursen än konstapelsklassen men att statsbidrag efter särskilda grunder skall utgå till vissa polisdistrikt för dessa kostnader. Den nya skyldighet för polisdistrikt och den nya statsbidragsform som sålunda föreslås synes böra komma till uttryck i polislagen (8 § och 15 § 7 mom.).

Närmare motivering.

På grund av vad här anförts har inom inrikesdepartementet utarbetats förslag till lag angående ändring i lagen den 6 juni 1925 (nr 170) om polisväsendet i riket. Jag anhåller nu att paragrafvis få närmare motivera de föreslagna ändringarna och i anslutning därtill beröra vissa särskilda spörsmål.

8 §.

Redan av det i 8 § första stycket första punkten intagna stadgandet — att polispersonal, som avses i avlöningsreglementet, skall avlönas enligt bestämmelserna i reglementet — framgår att de i reglementet föreskrivna anställningsformerna skall tillämpas. Dessa anställningsformer kommer alltså att bli normerande för den hos polisdistrikten anställda polispersonalen av högst kommissaries tjänstegrad. Den i 8 § första stycket andra punkten nu intagna definitionen på ordinarie befattning kan därför icke bibehållas, om förslaget till polislönereglemente genomföres.

Närmare bestämmelser om polismännens pensionsrätt ingår icke i reglementsförslaget. Det har emellertid förutsatts, att med anställningsformen extra ordinarie skall — liksom beträffande motsvarande statliga anställningsform — följa rätt till pension. Om så ej blir fallet, skulle för övrigt en försämring kunna inträda i fråga om polismännens förmåner, eftersom anställningsformen extra ordinarie är avsedd att delvis motsvara den nuvarande anställningsformen ordinarie.

Med hänsyn till vad jag nu anfört har 8 § första stycket andra punkten föreslagits få sådan utformning, att den nuvarande definitionen på ordinarie befattning utgår och att kretsen av dem som polisdistrikt obligatoriskt skall förse med skälig pension bestämmas genom uttrycket »ordinarie och extra ordinarie befattningshavare, å vilka reglementet äger tillämpning».

Jag vill framhålla, att det icke torde finnas anledning att i paragrafen meddela något stadgande om skyldighet för polisdistrikt att med skälig pension förse andra befattningshavare än nu nämnts, exempelvis polismän av högre tjänstegrad än kommissarie. Beträffande skälen härför kan jag i tillämpliga delar hänvisa till vad jag i propositionen nr 168/1953 (s. 108) anfört om motsvarande spörsmål i fråga om polisdistrikts skyldighet att utge skälig avlöning.

Såsom jag tidigare anmärkt kommer den i 8 § andra stycket första punkten meddelade bestämmelsen om skyldighet för polisdistrikt att dra försorg om föreskriven uniformering att bli onödig såvitt angår personal som omfattas av det föreslagna polislönereglementet. Att bibehålla ett stadgande om sådan skyldighet beträffande övrig polispersonal, d. v. s. polismän av högre grad än kommissarie, torde icke vara erforderligt, helst 2 — *Bihang till riksdagens protokoll 1954. 1 saml. Nr 177.*

som den bestämmelse enligt vilken dylik personal tillförsäkrats skälig avlöning redan ansetts kunna utgå (jämför propositionen nr 168/1953 s. 108). Det synes mig naturligt, att frågan om polisdistrikts skyldigheter med avseende å uniformeringen även i detta fall regleras i samma ordning som lönevillkoren. Enligt min mening bör därför den ifrågavarande bestämmelsen om uniformering helt utgå och en därav betingad jämkning verkställas i 8 § andra stycket andra punkten.

Bl. a. med hänsyn till att det torde vara självfallet att polisdistrikt, då befattning inrättas, bestämmer den anställningsform som skall gälla, bör även föreskriften i 8 § fjärde stycket utgå.

Såsom ett nytt femte stycke i 8 § anser jag böra införas ett stadgande om den skyldighet för vissa polisdistrikt att deltaga i utbildningskostnader vilken jag tidigare berört. Självfallet kommer ändring av de grunder som här avses icke att verkställas utan att frågan underställes riksdagens prövning.

11 och 13 §§.

De i 11 § 1 mom. och 13 § 2 mom. föreslagna ändringarna betingas av att extra ordinarie befattningshavare i de hänseenden, varom här är fråga, synes böra jämställas med ordinarie.

15 §.

Enligt stadgandet i 2 mom. lämnar statsverket såvitt angår polisdistrikt, varom förmåles i 1 § 1 mom. tredje stycket, bidrag till kostnaden för avlöning av den, som innehar eller uppehåller ordinarie befattning, efter förmånligare grunder än vad som gäller i fråga om bidrag till motsvarande kostnad för den, som innehar eller uppehåller icke-ordinarie befattning. Fråga uppkommer då, om icke även i detta hänseende extra ordinarie anställning bör jämställas med ordinarie. Så synes emellertid ej vara fallet. I de polisdistrikt det här gäller förekommer f. n. endast undantagsvis annat än ordinarie befattningar, och det förutsättes att de nuvarande ordinarie polismanstjänsterna vid polislöneordningens ikraftträdande skall hänföras till ordinarie tjänster även i den nya meningen. Till följd av bestämmelsen att statsbidrag efter de förmånligare grunderna utgår även för den som uppehåller ordinarie befattning kommer dessa grunder att bli tillämpliga även beträffande avlöning till vikarie på ordinarie tjänst, detta oavsett huruvida vikarien själv är anställd som extra ordinarie, extra, aspirant eller å arvodesbefattning. Man torde kunna utgå från att för de polisdistrikt, som är berättigade att erhålla allmänt statsbidrag till avlöningskostnader, någon förskjutning i kostnadsfördelningen mellan ordinarie tjänster och icke-ordinarie tjänster knappast skall uppkomma på grund av reglementsförslagets genomförande. Enligt min mening bör därför 2 mom. bibehållas oförändrat. Om detta mot förmodan skulle visa

sig medföra mindre gynnsamma konsekvenser för polisdistrikten, torde ifrågavarande spörsmål få tagas upp på nytt.

Beträffande de i 3 mom. meddelade bestämmelserna om statsbidrag till vissa polisdistrikts pensioneringskostnader är förhållandet ett annat. Om någon försämring icke skall inträda för ifrågavarande polisdistrikt, torde det vara nödvändigt att ändra 3 mom. så att extra ordinarie befattningshavare — under samma förutsättningar som ordinarie — får pensionsförsäkras i statsanstalt (SPA) och att, då pensioneringen ordnats på annat sätt, statsverket bidrager till den utgående pensionen även för extra ordinarie befattningshavare. En dylik utvidgning av förmånerna kan beräknas innebära endast ringa belastning för statsverket.

I anslutning till bestämmelserna om statsbidrag i 2 och 4 mom. vill jag framhålla att de där använda begreppen »avlöning» och »löneförmåner» även efter genomförande av förslaget till polislönereglemente bör tolkas i huvudsak på samma sätt som hittills. Det är således icke meningen att statsbidrag enligt dessa bestämmelser skall utgå exempelvis till kostnader för uniformering, ekiperingshjälp eller ekiperingsbidrag. Vad särskilt angår statsbidrag enligt 2 mom. bör sådant däremot kunna utgå till kostnader för semesterersättning, beredskapsersättning och andra dylika förmåner, vilka icke utgör ersättning till polismännen för av tjänsten föranledda kostnader.

Vad härefter angår den i 5 mom. andra stycket intagna bestämmelsen om gottgörelse av statsmedel till polisskoleelev, som använts för tjänstgöring utom anställningsområdet, torde det böra överlämnas åt Kungl. Maj:t att beträffande sådan elev som icke uppbär lön under tjänstgöringstiden — d. v. s. regelmässigt elev i konstapelsklassen — fastställa grunder för ersättningen. Det torde som regel icke vara befogat att ersättningen uppgår till högre belopp än de med anställning som polisaspirant eller extra polisman förenade förmånerna. I fråga om polisskoleelev som uppbär lön av polisdistrikt, där han är anställd, blir bestämmelserna i 5 mom. första stycket tillämpliga.

Beträffande ändringen i 7 mom. hänvisas till vad jag förut anfört om statsbidrag till vissa utbildningskostnader.

Övergångsbestämmelser.

Den föreslagna lagen torde böra träda i kraft samtidigt med polislönereglementet eller sålunda den 1 juli 1954.

Angående stadgandet i andra stycket hänvisas i tillämpliga delar till vad jag i propositionen nr 168/1953 (s. 112) anfört om en motsvarande bestämmelse.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga förut omnämnda inom inrikesdepartementet upprättade förslag till *lag angående ändring i lagen den 6 juni 1925 (nr 170) om polisväsendet i riket.*

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Roland Kindblom.
